

535.b.1 {ΣΩ.} Ἔχε δὴ μοι τόδε εἶπέ, ὦ Ἴων, καὶ μὴ ἀποκρύψη
535.b.2 ὅτι ἄν σε ἔρωμαι· ὅταν εὖ εἴπης ἔπη καὶ ἐκπλήξης μάλιστα
535.b.3 τοὺς θεωμένους, ἢ τὸν Ὀδυσσεά ὅταν ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλ-
535.b.4 λόμενον ἄδῃς, ἐκφανῆ γιγνόμενον τοῖς μνηστῆρσι καὶ ἐκ-
535.b.5 χέοντα τοὺς ὀιστοὺς πρὸ τῶν ποδῶν, ἢ Ἀχιλλέα ἐπὶ τὸν
535.b.6 Ἔκτορα ὀρμῶντα, ἢ καὶ τῶν περὶ Ἀνδρομάχην ἐλείνων τι ἢ
535.b.7 περὶ Ἐκάβην ἢ περὶ Πρίαμον, τότε πότερον ἔμφρων εἶ ἢ ἔξω-
535.c.1 σαυτοῦ γίγνη καὶ παρὰ τοῖς πράγμασιν οἴεται σου εἶναι ἢ
535.c.2 ψυχὴ οἷς λέγεις ἐνθουσιάζουσα, ἢ ἐν Ἰθάκῃ οὖσιν ἢ ἐν
535.c.3 Τροίᾳ ἢ ὅπως ἂν καὶ τὰ ἔπη ἔχη;
535.c.4 {ΙΩΝ.} Ὡς ἐναργές μοι τοῦτο, ὦ Σώκρατες, τὸ τεκμήριον
535.c.5 εἶπες· οὐ γάρ σε ἀποκρυψάμενος ἐρῶ. ἐγὼ γὰρ ὅταν
535.c.6 ἐλείνων τι λέγω, δακρῦων ἐμπίμπλανταί μου οἱ ὀφθαλμοί·
535.c.7 ὅταν τε φοβερὸν ἢ δεινόν, ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἴστανται ὑπὸ
535.c.8 φόβου καὶ ἡ καρδία πηδᾷ.
535.d.1 {ΣΩ.} Τί οὖν; φῶμεν, ὦ Ἴων, ἔμφρονα εἶναι τότε τοῦτον
535.d.2 τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἂν κεκοσμημένος ἐσθῆτι ποικίλῃ καὶ
535.d.3 χρυσοῖσι στεφάνοις κλάῃ τ' ἐν θυσίαις καὶ ἐορταῖς, μηδὲν
535.d.4 ἀπολωλεκῶς τούτων, ἢ φοβῆται πλέον ἢ ἐν δισμυρίοις ἀνθρώ-
535.d.5 ποις ἐστηκῶς φιλίοις, μηδενὸς ἀποδύοντος μηδὲ ἀδικοῦντος;
535.d.6 {ΙΩΝ.} Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ πάνυ, ὦ Σώκρατες, ὥς γε
535.d.7 τάληθές εἰρήσθαι.
535.d.8 {ΣΩ.} Οἴσθα οὖν ὅτι καὶ τῶν θεατῶν τοὺς πολλοὺς ταῦτά
535.d.9 ταῦτα ὑμεῖς ἐργάζεσθε;
535.e.1 {ΙΩΝ.} Καὶ μάλα καλῶς οἶδα· καθορῶ γὰρ ἐκάστοτε
535.e.2 αὐτοὺς ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ βήματος κλάοντάς τε καὶ δεινὸν
535.e.3 ἐμβλέποντας καὶ συνθαμβοῦντας τοῖς λεγομένοις. δεῖ γάρ
535.e.4 με καὶ σφόδρ' αὐτοῖς τὸν νοῦν προσέχειν· ὥς ἐὰν μὲν
535.e.5 κλάοντας αὐτοὺς καθίσω, αὐτὸς γελάσομαι ἀργύριον λαμβά-
535.e.6 νων, ἐὰν δὲ γελῶντας, αὐτὸς κλαύσομαι ἀργύριον ἀπολλύς.

535.e.7 {ΣΩ.} Οἶσθα οὖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεατῆς τῶν δακτυλίων
 535.e.8 ὁ ἔσχατος, ὧν ἐγὼ ἔλεγον ὑπὸ τῆς Ἡρακλειώτιδος λίθου
 535.e.9 ἀπ' ἀλλήλων τὴν δύναμιν λαμβάνειν; ὁ δὲ μέσος σὺ ὁ
 536.a.1 ῥαψωδὸς καὶ ὑποκριτής, ὁ δὲ πρῶτος αὐτὸς ὁ ποιητής· ὁ δὲ
 536.a.2 θεὸς διὰ πάντων τούτων ἔλκει τὴν ψυχὴν ὅποι ἂν βούληται
 536.a.3 τῶν ἀνθρώπων, ἀνακρεμαννὺς ἐξ ἀλλήλων τὴν δύναμιν.
 536.a.4 καὶ ὥσπερ ἐκ τῆς λίθου ἐκείνης ὄρμαθὸς πάμπολυς ἐξήρ-
 536.a.5 τηται χορευτῶν τε καὶ διδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων, ἐκ
 536.a.6 πλαγίου ἐξηρητημένων τῶν τῆς Μούσης ἐκκρεμαμένων δα-
 536.a.7 κτυλίων. καὶ ὁ μὲν τῶν ποιητῶν ἐξ ἄλλης Μούσης, ὁ δὲ
 536.a.8 ἐξ ἄλλης ἐξηρτηται—ὀνομάζομεν δὲ αὐτὸ κατέχεται, τὸ δὲ
 536.b.1 ἐστὶ παραπλήσιον· ἔχεται γάρ—ἐκ δὲ τούτων τῶν πρώτων
 536.b.2 δακτυλίων, τῶν ποιητῶν, ἄλλοι ἐξ ἄλλου αὐ ἠρτημένοι εἰσὶ
 536.b.3 καὶ ἐνθουσιάζουσιν, οἱ μὲν ἐξ Ὀρφέως, οἱ δὲ ἐκ Μουσαίου·
 536.b.4 οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ Ὀμήρου κατέχονται τε καὶ ἔχονται. ὧν
 536.b.5 σὺ, ὦ Ἴων, εἷς εἶ καὶ κατέχη ἐξ Ὀμήρου, καὶ ἐπειδὴν μὲν
 536.b.6 τις ἄλλου τοῦ ποιητοῦ ἄδη, καθεύδεις τε καὶ ἀπορεῖς ὅτι
 536.b.7 λέγῃς, ἐπειδὴν δὲ τούτου τοῦ ποιητοῦ φθέγγεται τις μέλος,
 536.b.8 εὐθύς ἐγρήγορας καὶ ὀρχεῖταιί σου ἡ ψυχὴ καὶ εὐπορεῖς ὅτι
 536.c.1 λέγῃς· οὐ γὰρ τέχνη οὐδ' ἐπιστήμη περὶ Ὀμήρου λέγεις
 536.c.2 ἄ λέγεις, ἀλλὰ θεία μοῖρα καὶ κατοκωχῆ, ὥσπερ οἱ κορυ-
 536.c.3 βαντιῶντες ἐκείνου μόνου αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως
 536.c.4 ὃ ἂν ᾗ τοῦ θεοῦ ἐξ ὅτου ἂν κατέχωνται, καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ
 536.c.5 μέλος καὶ σχημάτων καὶ ῥημάτων εὐποροῦσι, τῶν δὲ ἄλλων
 536.c.6 οὐ φροντίζουσιν· οὕτω καὶ σὺ, ὦ Ἴων, περὶ μὲν Ὀμήρου
 536.c.7 ὅταν τις μνησθῆ, εὐπορεῖς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπορεῖς·
 536.d.1 τούτου δ' ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὃ μ' ἐρωτᾷς, δι' ὅτι σὺ περὶ μὲν
 536.d.2 Ὀμήρου εὐπορεῖς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ, ὅτι οὐ τέχνη ἀλλὰ
 536.d.3 θεία μοῖρα Ὀμήρου δεινὸς εἶ ἐπαινέτης.